

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18605

гр. София, 02.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разглежда дело номер **5031** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба на Областния управител на област София, с която се иска изменение на решение № 13944 от 06.08.2024 г., постановено по адм. д. № 5031/2024 г. по описа на Административен съд - София град, в частта за присъдените в полза на жалбоподателя разноски.

Твърди се в молбата, че присъденото в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение е прекомерно, като позовавайки се на Решение на СЕС по дело № С-438/22 от 25.01.2024г. счита, че решаващият делото съд е следвало да откаже да приложи националната правна уредба по Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вземайки предвид обема и вида на действително извършените по делото процесуални действия от страна на упълномощения адвокат. Изтъква се, че присъденото адвокатско възнаграждение е прекомерно, тъй като не съответства на фактическата и правна сложност на делото. Поддържа се че, договореният адвокатски хонорар следва да бъде съответен на обема на правната защита, необходима на жалбоподателя за защита на неговите интереси. Искането към съда е да се постанови определение, с което да се измени решението в частта му за разноските и да се намалят същите.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК насрещната страна е представила писмен отговор, с който изразява становище за неоснователност на искането за изменение на решението в частта за разноските му.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 248 ГПК във връзка чл.144 АПК, в срока на обжалване, съдът, по искане на страните, може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Молбата за изменение на решението е подадена в срока по чл. 248 ГПК, от лице,

имащо правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С решение № 13944 от 06.08.2024 г., чието изменение се иска, съдът по жалба на Д. А. Д. е отменил мълчалив отказ на областния управител на област София и е осъдил областната администрация на област София да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1000 лева, представляващи адвокатско възнаграждение и 10 лева за държавна такса.

Видно от доказателствата по делото от страна на областния управител на област София не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение нито със съпроводителното писмо до съда, с което е комплектована административната преписка по жалбата, нито в съдебното заседание на 16.07.2024 г., в което съдът е дал ход на устните състезания и е обявил делото за решаване. Препис от жалбата, ведно с приложените към нея писмени доказателства включително и договора за правна защита и съдействие са изпратени на областния управител, тоест бил е запознат с размера на претендираните разноски за адвокатското възнаграждение. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от ответника за първи път е направено едва с молбата за изменение на решението.

Възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК може да бъде направено най-късно до приключване на устните състезания в съдебното заседание, в което делото е било обявено за решаване. А в настоящия случай, както се установява от данните по делото, към датата на съдебното заседание на 16.07.2024 г., на което процесуалният представител на жалбоподателя е представил списък с разноски по чл. 80 ГПК, областният управител редовно призован не се е явил, нито е бил представляван от процесуален представител, поради което и сам се е лишил от възможността да възрази срещу размера на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, а е направил това едва с молбата по чл. 248 ГПК, поради което и възражението за прекомерност е процесуално преклудирано.

Наред с това следва да се отбележи, че е неоснователно оплакването, че произнасянето на съда е в противоречие с цитираното Решение на СЕС по дело № С-438/22 от 25.01.2024 г. Съгласно приетото в практиката на касационната инстанция - така напр. Определение № 2995/13.06.2024 г. по гр. дело № 777/2024 г. на ВКС, ГО, което се споделя напълно и от настоящия състав на съда, националният закон задължава съда да отхвърли възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК, когато установи, че адвокатското възнаграждение е уговорено в минимално определения размер с Наредба №1/09.07.2004 г., или макар възражението да е основателно, да намали отговорността на страната, предизвикала спора, до минимално определения размер. Ето защо и зачитайки решението на СЕС всеки национален съд е длъжен да не прилага ограничението по чл. 78, ал. 5 ГПК, но само ако се установи, че трудът на адвоката е бил съществено надценен. А в настоящия случай за такова надценяване не може да става дума, тъй като упълномощеният от жалбоподателя адвокат е депозирал жалба, в която подробно и изчерпателно е изложил доводи и съображения за незаконосъобразност на мълчаливия отказ на областния управител на област София, явил се е съдебно заседание, поради което и съдът намира, че не може в никакъв случай да се счита, че трудът на адвоката е съществено надценен с оглед спецификата и сложността на правния спор между страните. Присъдено адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 1000 лева освен, че е обичайно за пазара, е и под минималното, съобразно Наредба №1/09.07.2004 г.

Това от своя страна изключва извода за липса на фактическа и правна сложност на спора, което да представлява предпоставка за намаляване на адвокатското възнаграждение.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на Областния управител на област София за изменение на решение № 13944 от 06.08.2024 г., постановено по адм. д. № 5031/2024 г. по описа на Административен съд - София град, в частта за присъдените в полза на жалбоподателя разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: